

1935 Jun 22 ILO Genève

X367 Konvensjon nr. 47 om 40-timers uke.**Convention no 47 concerning the Reduction of Hours of Work to Forty a Week.**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having met at Geneva in its Nineteenth Session on 4 Juni 1935, Considering that the question of the reduction of hours of work is the sixth item on the agenda of the Session;

Considering that unemployment has become so widespread and long continued that there are at the present time many millions of workers throughout the world suffering hardship and privation for which they are not themselves responsible and from which they are justly entitled to be relieved;

Considering that it is desirable that workers should as far as practicable be enabled to share in the benefits of the rapid technical progress which is a characteristic of modern industry; and

Considering that in pursuance of the Resolutions adopted by the Eighteenth and Nineteenth Sessions of the International Labour Conference it is necessary that a continuous effort should be made to reduce hours of work in all forms of employment to such extent as is possible;

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-five the following Convention, which may be cited as the Forty-Hour Week Convention, 1935:

Article 1

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention declares its approval of—

- a) the principle of a forty-hour week applied in such a manner that the standard of living is not reduced in consequence; and
- b) the taking or facilitating of such measures as may be judged appropriate to secure this end;

and undertakes to apply this principle to classes of employment in accordance with the detailed provisions to be prescribed by such separate Conventions as are ratified by that Member.

Article 2

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 3

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Members twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 4

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications, which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 5

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

ILO-konvensjon nr. 47 om 40-timers uke.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse samlet i Genève 4. juni 1935 til sitt 19. møte, har, i betraktning av at spørsmålet om reduksjon av arbeidstiden er det 6te spørsmål på møtets dagsorden; og i betraktning av at arbeidsledigheten har fått en så stor utstrekning og har vart i så lang tid at det for øieblikket er millioner av arbeidere i verden som er offer for fattigdom og savn som de ikke selv er ansvarlige for og som har rettmessig krav om å bli støttet;

i betraktning av at det ville være ønskelig at arbeiderne i den utstrekning det er mulig blir delaktige i de fordeler som skyldes de tekniske fremskritt og hvis hurtige utvikling karakteriserer den moderne industri;

i betraktning av at det er nødvendig for å etterkomme de resolusjoner som er vedtatt av den internasjonale arbeidskonferanse på dens 18de og 19de møte og gjøre en kraftanstrengelse for å minske arbeidstiden mest mulig i alle arbeidsgrener;

den 22. juni 1935 vedtatt følgende forslag til konvensjon som skal kaldes Konvensjonen av 1935 om 40 timers uke:

Artikkel 1

Ethvert medlem av den internasjonale arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon erklærer seg for:

- a) Prinsippet om 40 timers uken gjennomført på en slik måte at det ikke medfører forringelse av arbeidernes levestandard;
- b) Gjennomførelse av eller opmuntring til å gjennomføre slike foranstaltninger som ansees egnet til å nå dette mål;

og forplikter seg til å anvende dette prinsipp i de forskjellige arbeidsgrener overensstemmende med detaljbestemmelser som skal fastsettes i særlige konvensjoner, og som blir ratifisert av nevnte medlem.

Artikkel 2

De offisielle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes til generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå og registreres av ham.

Artikkel 3.

1. Denne konvensjon binder bare de medlemmer av Den internasjonale arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjon er blitt registrert av generaldirektøren.

2. Den trer i kraft 12 måneder etterat to medlemmers ratifikasjon er blitt registrert av generaldirektøren.

3. Derefter skal denne konvensjon tre i kraft for hvert medlem 12 måneder etterat dets ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 4.

Så snart ratifikasjoner fra to av Den internasjonale arbeidsorganisasjons medlemmer er blitt registrert skal generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå meddele dette til alle medlemmer av Den internasjonale arbeidsorganisasjon. Han skal likeledes meddele registrering av ratifikasjoner som senere blir meldt ham fra andre medlemmer av organisasjonen.

Artikkel 5

1. Hvert medlem som har ratifisert denne konvensjon kan opsi den ved utløpet av en ti-årsperiode etter det tidspunkt da den først trådte i kraft ved en offisiell underretning til generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå som registrerer den. Opsigelsen trer ikke i kraft før ett år etterat den er blitt registrert.

2. Hvert medlem som har ratifisert denne konvensjon og som i løpet av et år etter utløpet av den 10-årsperiode som er nevnt i forrige paragraf ikke benytter den opsigelsesrett som er fastsat i denne artikkel vil være bundet for en ny ti-årsperiode og vil derefter kunne opsi denne konvensjon ved utløpet av hver ti-årsperiode på de betingelser som er fastsat i denne artikkel.

Article 6

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 7

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 5 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 8

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

The foregoing is the authentic text of the Forty-Hour Week Convention, 1935, as modified by the Final Articles Revision Convention 1946.

The original text of the Convention was authenticated on 18 July 1935 by the signatures of F. H. P. Creswell, President of the Conference, and Harold Butler, Director of the International Labour Office.

The Convention had not come into force on 1 January 1947.

IN FAITH WHEREOF I have, in pursuance of the provisions of Article 6 of the Final Articles Revision Convention, 1946, authenticated with my signature this thirty-first day of August 1948 two original copies of the text of the Convention as modified.

Artikkel 6

Ved utløpet av hver ti-årsperiode efterat denne konvensjon er trådt i kraft skal Det internasjonale arbeidsbyrås styre fremlegge en rapport for generalkonferansen om anvendelsen av denne konvensjon og bestemme om spørsmålet hel eller delvis revisjon av den skal opføres på konferansens dagsorden.

Artikkel 7

1. I tilfelle av at konferansen vedtar en ny konvensjon bygget på hel eller delvis revisjon av denne konvensjon, og såfremt den nye konvensjon ikke bestemmer anderledes, skal:

- a) et medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon uansett ovennevnte artikkel 5 medføre full rett til øieblikkelig opsigelse av nærværende konvensjon forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft;
- b) denne konvensjon opføre å være åpen for ratifikasjon av medlemmene fra det tidspunkt den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Nærværende konvensjon blir iethvertfall i kraft i form og innhold for de medlemmer som har ratifisert den og som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Artikkel 8

De franske og engelske tekster i denne konvensjon skal begge være autentiske.

Det foregående utgjør den autentiske tekst til Konvensjon om 40-timers uke av 1935, som endret ved den endelige reviderte konvensjon av 1946.

Originalteksten til konvensjonen ble stadfestet 18. juli 1935 ved underskrifter av F. H. P. Creswell, konferansens president, og Harold Butler, Direktør for Det internasjonale arbeidsbyrå.

Konvensjonen var ikke trådt i kraft 1. januar 1947.

Til bevitnelse av dette, har jeg, i overensstemmelse med bestemmelsene i Art. 6 i den endelige reviderte konvensjon av 1946 den 31. august 1946 bekreftet med min underskrift to originalkopier av den endrede konvensjon.